

ת"פ 2599/09/17 - מדינת ישראל נגד א י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 2599-09-17 מדינת ישראל נ' י (עציר)
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשמת: א י (עציר)

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות, הנאשמת - אזרחית ישראל ותושבת רוסיה - הודתה במסגרת הסדר טיעון, כי בתאריך 23.08.17 החזיקה שלא כדין סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 490.51 גרם (להלן: "הסם").
2. על יסוד הודאתה בעובדות כאמור, היא הורשעה בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.
4. לבקשת הנאשמת, התבקש שירות המבחן להגיש עליה תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

בתסקיר שירות המבחן על הנאשמת, צוינו בין היתר הדברים הבאים:

בת 45, נשואה פעם שניה, ללא ילדים. הוריה נפטרו. אחיה מתגורר ברוסיה והקשר עמו שטחי. הגיעה לארץ לאחר נישואיה הראשונים. לדבריה בעלה היה מבוגר ממנה בשנים רבות והיא דאגה לפרנסתם. לאחר 9 שנים התגרשו והיא שבה לרוסיה. מסרה כי היא מאובחנת כנשאית HIV ועל כן החליטה לא להרות. בשנת 2012 התחתנה בשנית. בעלה תיאר קשר שטחי ביניהם. לדברי הנאשמת מאז שנת 2014 מגיעה פעם בשנה לביקור ארוך בארץ לצורך מפגש עם מכרים.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת התקשתה לשתף פעולה באופן מלא, וניכר כי היא עסוקה במצבה כיום, וכן כי לא קיימת עדות למצוקה סביב מעצרה או סביב ההליך הפלילי.

הנאשמת לקחה אחריות על ביצוע העבירה. לדבריה, מכר ברוסיה ששמע על מצוקתה הכספית, קישר בינה ובין אדם אחר בארץ בכדי שתעביר את הסמים. לדבריה, היא אינה משתמשת בסמים וביצוע העבירה נבע מתוך רצון להרוויח כסף ולשפר את מצבה הכלכלי.

שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות מעורבות עבריינית, ומנגד ציין כי הנאשמת מבינה את חומרת מעשיה ומביעה רצון לסיים את ההליך המשפטי ושנתון זה מהווה גורם סיכוי לשיקום ולהימנעות מהתנהגות עבריינית.

הנאשמת מסרה שאינה זקוקה לעזרה בתחום ההתמכרויות לסמים, ובנסיבות, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

טענות הצדדים

1. ב"כ המאשימה חזרה על עובדות כתב האישום. פירטה את הערכים המוגנים ואת מידת הפגיעה בהם. הפנתה לפסיקה. עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זאת, על כמות הסם הגדולה שנתפסה אצל הנאשמת; על התכנון שקדם לעבירה; על הנזק שנגרם ושהיה צפוי להיגרם; על תפקידה של הנאשמת בשרשרת הפצת הסם; על המניע לביצוע העבירה; על יכולתה להבין את הפסול במעשיה; ויכולתה להימנע מביצוע העבירה. וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל- 7 שנות מאסר. אשר לעונש ההולם בתוך מתחם הענישה טענה, כי המאשימה שקלה לקולא את העובדה שהנאשמת הודתה במיוחס לה ולקחה אחריות על מעשיה, את העובדה שהיא נעדרת עבר פלילי, ואת היותה נשאת HIV. הוסיפה, כי יש צורך בהרתעת הציבור בעבירות סמים והפנתה לתסקיר שירות המבחן בו צוין כי הנאשמת התקשתה לשתף עמו פעולה, ועתרה להטיל על הנאשמת 5.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

2. ב"כ הנאשמת לא התכחש לחומרת מעשה הנאשמת. טען, כי בפסקי הדין שהגישה המאשימה, אמנם דובר בכמויות סם נמוכות יותר מענייננו, אך קיימות נסיבות אחרות לחומרה, ובהן, החזקת כלים, הסלקה של הסם במקומות מסתור, חלוקה לאריות והחזקה בצוותא. טען, כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא 18 חודשי מאסר. הגיש פסיקה.

אשר לנסיבותיה של הנאשמת, ציין כי הנאשמת תושבת רוסיה. אין לה משפחה בישראל. היא מנהלת אורח חיים נורמטיבי לחלוטין. ללא עבר פלילי. וזהו מעצרה הראשון. הוסיף, כי הנאשמת נשאת HIV. הגיש אישור. ציין כי היא זקוקה למעקב רפואי ובדיקות דם והיא לא מקבלת מענה מתאים למצבה. הוסיף, כי תנאי המעצר שלה קשים במיוחד שכן היא מופרדת מיתר האסירות, והיא מובלת ומוחזקת בבידוד, וציין כי קרוב לוודאי שלא תזכה לחופשות. טען, כי למרות הקושי שהנאשמת חווה, היא שולבה בקבוצות חינוך והיא לומדת עברית, וציין כי היא לקחה אחריות על מעשיה, הודתה וחסכה זמן שיפוטי.

אשר לתסקיר שירות המבחן, טען, כי חוסר שיתוף הפעולה נובע מקשיי השפה של הנאשמת. עתר לאמץ את

מתחם העונש שהוצע על ידו ולהטיל על הנאשמת 18 חודשי מאסר.

3. הנאשמת סיפרה כי היא מובאת לבית המשפט בהסעה נפרדת. הוסיפה כי שהגיעה לראשונה למעצר, הסוהרות רשמו על דלת התא שלה את שם המחלה ממנה היא סובלת. עוד ציינה, כי בדיקת הדם האחרונה שבוצעה לה היא מחודש ספטמבר 2017, ושהיא צריכה לבצע בדיקות דם פעמיים בשנה.

דין והכרעה

1. הנאשמת החזיקה על גופה - בתחתוניה ובחזייתה - 490.51 גרם קוקאין, שלא לצריכה עצמית.
2. מן המפורסמות הוא שקוקאין הוא סם "קשה". ההתמכרות אליו היא מהחזקות והשפעותיו על גופו ונפשו של המשתמש, הרסניות במיוחד. (ראה ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח(2), 734 בעמ' 739)
3. הערכים המוגנים בעבירות הסמים הם בין היתר בריאות הציבור ושלומו הציבורי ובטחונו. השימוש בסמים, במיוחד בקשים שבהם, גורם נזקים בריאותיים פיזיים ונפשיים חמורים; גורם לתלות; פוגע בתיפקוד; חושף את הציבור לעבירות רכוש ואלימות הקשורות בצורך להשיג את הסמים ופוגע בחברה בכללה. ממילא, מי שמחזיק סמים שלא לשימוש עצמי, תורם ליצירתן ולהתגברותן של הפגיעות האמורות.
4. המלחמה בסמים מכוונת בסופו של דבר למניעת צריכתם. ככל שסוג הסם המוחזק שלא לצריכה עצמית קשה יותר וכמותו רבה יותר, כך עולה חומרת המעשה. כאן, כמות הסם שהנאשמת החזיקה מספיקה להכנת אלפי מנות סם. לסיבור האוזן יוזכר כי על פי הקבוע בסעיף 31(3) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ובתוספת השניה לפקודת הסמים, חזקה על מי שמחזיק קוקאין במשקל העולה על 0.3 גרם כי הוא מחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית. נתון זה נותן מושג עד כמה רבה ומשמעותית כמות הסם שהנאשמת החזיקה.
5. בהתחשב בסוג ובכמות הסם שהנאשמת החזיקה, הרי שמידת הפגיעה של מעשה הנאשמת בערכים המוגנים, משמעותית מאוד.
6. העונש הקבוע לצד עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית - 20 שנות מאסר - שהוא מהחמורים שבעונשים הכלולים בחוק העונשין, מדבר בעד עצמו ומסמן לעבר החמרה בענישה.
7. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הסמים הקשות הינה, מימים ימימה, של מאסר בפועל לתקופה

משמעותית.

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. **עונש הולם למחזיקי סמים שלא-לשימוש-עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח משלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים...**"

"חומרה, חומרה, חומרה - זו חייבת שתהא דרכו של בית-המשפט" - ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח (2) 734 בעמ' 739 ו- 741.

"לעולם נזכור עבירת סמים מה היא, ומה הם ערכי-החברה שאנו נדרשים להגן עליהם. מעבר מזה עומדים המערערים - הם ואחרים שכמותם - אנשים שענייהם אל בצע-כסף, ומעבר מזה עומדים צרכני הסם, אנשים אומללים שגופם ונפשם מכורים לסם. אותם עלובים תלו עצמם בסם, ואנשים רעים כמערערים מנצלים תלות זו עד-תום לגריפת כסף-רע לכיסיהם. המערערים מוכרים סם-מוות למי שמכרו את גופם לסם, ועל עיסקאות-מכר אלו זוכים הם בתמורה כספית. למותר להזכיר את שרשרת העבירות הנדרשת מעיסקאות הסם: צרכנים שאין הפרטה מצויה בכיסם פושטים על אחרים, שודדים אותם, פורצים לבתיהם, תוקפים אותם, והכל כדי להשיג מימון לרכישתו של הסם. המערערים אינם חבים, כמובן, מבחינה משפטית בעבירות שעוברים אחרים, אך לעת גזירת העונש נביא כל אלה במניין". - השופט חשין בע"פ 4998/95 מדינ"י נ' גומז קרדוסו- פ"ד נ"א (3) 769, 787.

8. הלכה למעשה, בעבירות סמים שנסיבותיהן המרכזיות דומות לענייננו ואף קלות מהן, הוטלו על הנאשמים שנות מאסר בפועל.

בע"פ 2570/17 **דוד קריחלי** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.01.18) המערער החזיק בביתו סם מסוכן מסוג **קוקאין במשקל של כ- 100 גרם** וכמות קטנה מאוד של חשיש. בנוסף, הוא החזיק משקל דיגיטלי אשר שימשו לשקילת הסמים. בית המשפט המחוזי הרשיע אותו בעבירות שיוחסו לו וגזר עליו 40 חודשי מאסר בפועל, פסילה מקבלת או מהחזקת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, קנס כספי בסך של 5,000 ₪, ועונשים מותנים. המערער ערער על הרשעתו ועל העונש שהוטל עליו ובסופו של דבר, בהמלצת בית המשפט העליון הוא חזר בו מהערעור על הכרעת הדין. בית המשפט העליון העמיד את עונש המאסר שלו על **34 חודשים**.

בע"פ 2371/16 **שלום יהונתן פיטוסי** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.10.16) המערער החזיק סם מסוג **קוקאין במשקל 50 גרם**. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המערער החזיק בסם בין היתר לצורך התמודדות

עם כאבים קשים הנובעים ממחלת פרקים ממנה הוא סובל, וכי נסיבה זו הינה נסיבה הקשורה בביצוע העבירה לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בית המשפט המחוזי גזר עליו, בין היתר, **27 חודשי מאסר בפועל**.

בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

בע"פ 1274/16 **אסמעא עווד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.09.16) **המערערת** הורשעה, בעבירות של הספקת סמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ותקיפת שוטר. **המערערת** סיפקה לאחר **22.7 גרם הרואין** ו-**1.88 גרם קוקאין**, מחולקים לאריזות. בהמשך, החזיקה כ-**23.29 גרם הרואין**, **0.7 גרם קוקאין**, ו-**9.85 גרם קוקאין**, מחולקים לאריזות. לאחר מכן, בעת שהייתה עצורה בתחנת המשטרה, היא התפרעה ותקפה שוטרים בכך שבעטה בהם, ירקה לעברם וניסתה לנשוך אותם.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות הסמים נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר וגזר על הנאשמת **34 חודשי מאסר בפועל**.

בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע-

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות סחר והפצת סמים מסוכנים, ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה, המתחשבת, בין היתר, בכמות הסם, סוגו וחלקו של הנאשם בביצוע העבירות (ראו: 5842/14 דהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 20 (29.7.2015); ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' אהרון, [פורסם בנבו] פסקה 17 (6.7.2014); ע"פ 3172/13 סואעד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (7.1.2014))....

כמות הסמים וחלוקתם למנות רבות, ובעיקר סוגם של הסמים - אשר, כאמור, מוגדרים כסמים קשים - מצביעים כולם על חומרתם הרבה של מעשי המערערת, ומלמדים על עוצמת הנזק הפוטנציאלי לו אכן היו מגיעות מנות הסם ליעדן. במצב דברים זה, נחה דעתנו כי העונש שגזר בית המשפט המחוזי על המערערת ראוי והולם את חומרת מעשיה, ולא מצאנו בעובדה שהמערערת היוותה אך חוליה נמוכה במדרג הספקת הסמים כדי להצדיק הקלה בעונשה... יתרה מזאת, בית משפט זה כבר קבע לא אחת כי נוכח חומרתן היתירה של עבירות סמים, ובפרט עבירות של הפצת סמים, **שיקולי הרתעה מקבלים את הבכורה וגוברים על שיקולים אישיים** (ראו: ע"פ 4295/15 אלצאנע נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (2.5.2016); ע"פ 3060/15 אבו רגייג נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (21.7.2015)). כך עמדתי על הדברים בע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.7.2011): "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה" (שם, פסקה 24)... **במקרה שלפנינו, ניכר כי בית המשפט המחוזי הלך כברת דרך למען המערערת, נתן דעתו לנסיבותיה האישיות שלה והתחשב בסיפור חייה הקשה בעת שגזר את דינה**".

בע"פ 4592/15 **אשר מסעוד פדידה ואמיר אבו חמדה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.1.16)
המערער פדידה הורשע בהחזקת **481.6 גרם קוקאין** והמערער אבו חמדה הורשע בסיוע להחזקת הסם.
בנוסף, שניהם הורשעו בקשירת קשר לפשע.

פדידה הוא נהג מונית שקשר קשר עם אחר לקבל מאבו חמדה את הסם ולהעבירו אליו. אבו חמדה קשר קשר עם אותו אחר להעביר אליו את הסם. בהתאם למתואר, פדידה קיבל את הסם מאבו חמדה והוביל אותו במוניתו על מנת להביאו לאדם ששלח אותו. בדרך הוא נעצר על ידי המשטרה והסם נתפס. התביעה סברה שעונשו של אבו חמדה, שהורשע בסיוע להחזקת הסם, צריך להיות חמור משמעותית מעונשו של פדידה, למרות שהוא הורשע בעבירה המוגמרת.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 ל- 6 שנות מאסר בפועל, וגזר על כל אחד מהמערערים **30 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

בית המשפט העליון דן ביחס בין עונשו של המסייע לזה של המבצע העיקרי, ואמר בין היתר את הדברים הבאים-

"לאחר בחינת טענות הצדדים, סבורנו כי אין להיעתר לערעורים. אומר כבר כאן, וזו ראשית והיא גם אחרית, כי בהתחשב בטיב הסם ובכמותו - קוקאין במשקל קרוב למחצית הקילוגרם - **העונשים שהושמו קלים**, ועל כן אין מקום להפחתה נוספת... הדבר נובע משיקולי גמול והרתעה, ומשנתן בית המשפט קמא מקום גם לנסיבות לקולה ולשיקול השיקום, מלאה "סאת ההקלות" בנידון דידן. המערערים שימשו כחוליות חשובות בשרשרת ההפצה של כמות גדולה זו של הסם הקשה, ואילולא נלכדו היה מגיע הסם לרחובות, ומרעיל נפשות במספר לא מבוטל... נגע הסמים, והסמים הקשים כבענייננו בפרט, מרעיל לא רק את הצרכנים עצמם, אלא השפעתו הרסנית לחברה הסובבת ככלל. בנגע זה יש להילחם בכל שלביו, החל מהפצתו ועד מכירתו והשימוש בו.. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריון על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, **על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד....**

מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם **במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר** (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015)). **עסקינן בנידון דידן בכמות גדולה, כאמור, ואין מקום להתערב בתחום הענישה שנקבע, 2-6 שנים אשר אינו גבוה לטעמנו...**

מן המפורסמות הוא שמערכת הפצת הסמים נסמכת ונשענת על שירותיהם של אנשים רבים

הממלאים לפעמים תפקידים של שליח או של בלדר. ברור שללא עזרתם של אלה לא הייתה המערכת הזאת מסוגלת לגרום את הנזק שהיא גורמת [ראו למשל ע"פ 5735/92 לוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 26.5.1994)]. נקבע כי בסוג זה של עבירות יש להעניש בחומרה ראויה גם שליחים ובלדרים שכן "מערכת הפצת הסמים נסמכת ונשענת, במידה רבה, על שירותיהם של בעלי תפקידים (כביכול "משניים") כאלה" [ראו: ע"פ 1674/96 קנטו נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 722,725 (1996) סעיף 5].

בע"פ 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.06.15) הורשע המערער בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 50 גרם, ונדון ל 42 חודשי מאסר, ובנוסף הופעל, במצטבר, מאסר על תנאי של 10 חודשים.

בית המשפט העליון דחה את הערעור.

9. אמנם ניתן למצוא גזרי דין - כמו למשל אלה שהסנגור הפנה אליהם - בהם הוטל על מי שביצע עבירת סמים חמורה, עונש קל יחסית. אולם, אלה הם היוצאים מהכלל. הקו העיקרי, של המדיניות השיפוטית ושל הענישה המוטלת בפועל, הינו במובהק של חומרה.

10. באשר לנסיבות ביצוע העבירה -

מעשה הנאשמת חייב פעולות מקדימות ותכנון.

חלקה של הנאשמת בעבירה, משמעותי.

הנאשמת טענה באזני שירות המבחן, כי מכר שלה ברוסיה קישר בינה לבין אדם בארץ כדי שתעביר את הסמים והיא עשתה זאת. הנאשמת טענה את הדברים הנ"ל בעלמא, ללא פרטים המאפשרים לעמוד על טיבם. בבית המשפט הטענה לא עלתה וההגנה לא הציגה כל ראיה לענין זה.

ההנחה היא שמי שמחזיק סם מסוג ובכמות שהנאשמת החזיקה, ששווי הכספי עצום ורב, הוא בעל זיקה משמעותית אליו.

באשר לנזק הקשור למעשה העבירה של הנאשמת- הנזק הישיר, העיקרי, מעבירות הסמים הקשות, הוא תוצאה של צריכתם. כאן, הסם נתפס ע"י המשטרה והוא לא הגיע לצרכנים. אולם, בהתחשב בכמות הסם ובסוגו, הנזק שהיה צפוי להיגרם בהתפתחות הרגילה של הדברים, מהפצת הקוקאין, הוא רב וחמור.

עבירות הסמים החמורות מבוצעות, ככלל, לשם הפקת רווח כספי. יש להניח שכך היה גם כאן.

11. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש שיוטל, ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצעה הנאשמת הוא בין 3 ל-7 שנות מאסר בפועל.

12. בגזירת עונשה של הנאשמת אני מביא בחשבון את גילה - כבת 45; את נסיבות חייה, כמתואר בתסקיר שירות המבחן; את הפגיעה הצפויה לה ממאסרה, הן בהתחשב במצבה הרפואי והן בהתחשב בכך שהגם שהיא אזרחית ישראל, היא תושבת רוסיה ואין לה משפחה בארץ; את הודאתה במיוחס לה - הגם שהסמים נתפסו על גופה ממש בנסיבות שקשה להתכחש להחזקתם; ואת העובדה כי אין לה עבר פלילי.

13. מעשים כמעשה הנאשמת כרוכים בהפקת רווח כספי והסיכוי שהם יתגלו איננו גדול במיוחד. צירוף נתונים זה מהווה פיתוי המחייב העמדת הרתעה מולו. הדעת נותנת שענישה משמעותית תורמת להרתעה.

14. בסופו של דבר, העונש צריך להלום את חומרת המעשה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. כאן, חומרת המעשה רבה ומידת האשם משמעותית. פרמטרים אלה מצדיקים להטיל על הנאשמת תקופת מאסר ארוכה מזו שתוטל עליה. תקופת המאסר שתיקבע לה מתחשבת בנסיבותיה המיוחדות - האישיות והרפואיות - ובמובן מסוים היא בבחינת לפנים משורת הדין.

15. נוכח כל האמור אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

א. 4 שנות מאסר בפועל, מיום מעצרה .

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה מהמאסר, שלא תעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך ₪10,000 או חודש מאסר תחתיו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אייר תשע"ח, 08 מאי 2018, בהעדר הצדדים.